

GEOLOGITUR TIL KINA

Tekst og foto: Tor-Arne Rønning.

Reiseselskapet Taiji Bureau As hadde en annonse i "Stein" vinteren 2000, tematur "Stein & kultur" til Kina. 8 meldte seg på turen, og det har ingen av oss angret på, for maken til opplevelse og service skal man lete lenge etter. Turstart 3. november og hjemkomst 17. november 2000.

Vi som reistes var Egil Frisvoll, Anne Kari Skarstein og Niels Jørgen Abildgaard (begge fra Oslo Geologiforening), Else og Jan Berggren, Vidar Nordbakken, Ola Bredalen og Tor-Arne Rønning (alle 5 fra Solør og Omegn Geologiforening).

Etter en lang flytur med China Air landet vi forventningsfulle på Beijing Capital Airprt.

Her ble vi møtt av vår kinesiske guide: Xu Li (Da Li). Hyggelig kar, som vi alle kom godt overens med, snakket bra engelsk. Hotellet vårt i Beijing "Garden View Hotell" var helt topp.

Ikke nok med vår guide, de stilt opp med minibuss med sjåfør, videodame, geologimuseumsdirektør som alle var med oss de dagene vi tilbrakte i Beijing.

Beijing

Turen starter naturligvis i den 3 000 år gamle Beijing, Kinas hovedstat. I alt 33 keisere har regjert landet herifra. I byen bor det ca. 12 millioner, men bare 10 prosent har bil, de fleste bruker sykkel som fremkomstmiddel. Lengste gata i byen er 50km lang den går tvers gjennom byen, her ligger høye flotte bygninger side om side med eldre hus, men byen er i ferd med å få et moderne storby preg, størrelse 120 kvadrat kilometer.

At vi skulle få se mer enn storbyer det visste vi, for vi hadde et stramt program foran oss.

Vi bodde 7 netter i Beijing, hadde ei lang togreise på 15 timer med overnatting på toget, og overnattet på 5 forskjellige hoteller i Hunan provinsen, der ble vi bli transportert med minibuss en rundtur på 1800 km.

I likhet med alle turister besøkte vi: "Himmelens Tempel, fra 1420. Tempelet har vært Kinas største helligdom, der keiserne kom hvert år for å tilbede gudene for god avling.

"Sommerpallaset", tidligere sommersted til keiserfamilien og i dag byens største parkanlegg. Palasset har vann, fjell og over 3 000 vakre hus,

paviljonger, broer og en 728m lang og nydelig dekorerte utekorridor.

"Den forbudte by", palasset har 9 999 rom og haller og er verdens største museum for orientalsk kunst. Den ble bygget på 1400 tallet, av 1 millioner arbeidere. Det har bodd 24 keisere her.

"Den himmelske freds plass" ligger også like ved. "Den forbudte by".

"Silkemarkedet", "Beijing emaljefabrikk" og "Den Kinesiske Mur" besøke vi de siste dagene før hjemreisen.

Alle disse severdighetene var en opplevelse. Det var moro å oppleve den kinesiske kulturen. Men det var nok mineraler vi hadde tatt turen for å finne, kjøpe og se som stod høyest for oss.

Maten var helt spesiell, mye nye retter, vi lærte fort å bruke spisepinner for gaffel og kniv fikk vi ikke, etter noen dager gikk det greit å spise, som for eksempel peanøtter med pinner!

Andre dagen var vi på "Panjiayuan Marked" et stort stein marked på størrelse med et par fotballbaner, her var det mye spennende, øyene ble store og våte, mye fint. Ferdig slipte pyntegjenstander av alle typer i forskjellige typer stein. Mye var av kinesisk jade, som er delt opp i over 30 typer med mange fargevarianter.

Kinesisk stein, store fine stuffer av mange sjeldne mineraler, her var det bare å by og det var ikke vanskelig å prute for alle ville selge, det var bare stoppe eller ta en titt på noen av stoffene.

Jeg tror alle kjøpte seg fine, sjeldne stuffer, men en kunne også bli lurt hvis en ikke hadde peiling på pris og kvalitet, men vi var så heldige å ha med en kinesisk geologimuseumsdirektør.

Etter et par timer på markedet bar det videre til Baoguosi mineralmuseum, hvor museumsdirektøren viste oss rundt. Alle kjøpte den kinesiske geologiboka som vi også fikk signert. Noen stuffer med fine krystaller og fossiler ble kjøpt her. Inne i bakgården var det også et antikkmarked hvor mye kunne kjøpes for en billig penge.

I Kina finns det bare en geologiforening med ca 100 medlemmer, og en av disse, Mr. Wuzengi og hans familie, besøkte vi. Det var ikke store huset han hadde, men et stort utvalg av mineraler og enkeltkrystaller hadde han. Mesteparten hadde han selv funnet i Kina og i Tibet, han var også en mester til å fasettslipe, og litt handel ble det også her. Jeg kjøpte noen fine øredobber i rubin og gull av ham som min kone fikk til jul.

På aftenen fjerde dagen forlot vi Beijing jernbanestasjon for å fortsette ferden sørover med tog.

Antimonittstuffer fra gruva i Lanyshuijiang i (Hunan province).

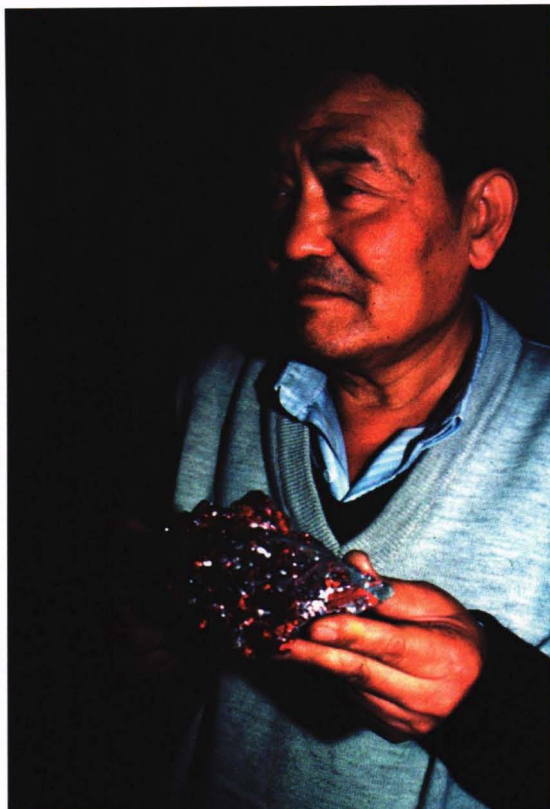
Beijing jernbanestasjon har ca. en million reisende innom hvert døgn, og alle jernbanespor er doble.

Heldigvis hadde vi sovekupeer med plass til fire personer. Toghastigheten ble oppgitt til å være ca 160 km/ time og toget stoppet bare to ganger før ankomststasjonen i hovedstad Changsha i Hunan provinsen. Vi hadde nå forflyttet oss ca. 1600km sør- over.

Hunan provinsen

Ny minibuss med sjåfør, lokal guide, professor og direktør av Hunan Museum of Geology, Mr. Liu Deyi, (som vi fikk god kontakt med selv om han ikke kunne stort engelsk), hovedguiden Da Li var med oss hele tiden. I Changsha besøkte vi Provincial Geological Museum som har en av de beste samlingene av kinesiske mineraler. Vi ble nok litt skuffet av museet, for så mye støy på hyller og glassmontere har jeg aldri sett på noe museum.

Det var mange fine og store stuffer fra Kina, men også fra andre land. Niels overrakte Norges nasjonal stein "Thulitt" til museet. Foruten stein var det fossiler, store og små, som for eksempel dinosaur-

Privat besøk i Beijing hos Mr. Wuzengi (medlem av den eneste geologiforening i Kina med ca. 100 medlemmer) , viste oss litt av samlingen sin. Her med en flott stoff "Realgar"

egg og et skjellet av en dinosaur.

I etasjen over museet kunne vi få kjøpe mineraler og enkeltkrystaller. Mange benyttet seg av det. Da vi gikk ut igjen hadde flere med seg granater, fluorittkrystaller, pyromorfitt, cinnabar, eller andre kinesiske mineraler.

Videre samme dag med buss 210km til Changde.

Neste dag stod vi opp tidlig, for i dag skulle vi kjøre til Shimen hvor vi skulle besøke "The Realgar Mine" oppe i fjellet. Det ble noen mil med smal vei gjennom små landsbyer, hvor det krydde av folk som tittet på oss. Her ble vi meget godt mottatt av gruvesjefen mr. Qinzuo zhong. Vi fikk en fin brosjyre og litt historikk om gruva og dens drift.

Den har vært i drift i mer enn 1500 år ble det fortalt. Her finnes realgar og orpiment.

Realgar brukes til så mangt , også til framstilling av arsenikk, Det røde materialet blir til pulverform i dag , men i ren tilstand er det en rødt fint krystall. Det var visst første gang at noen fra Europa fikk gå ned i gruva.

Utenfor den dype sjakta til "Antimonittgruva". Første rekke fra venstre: Egil Frisvoll, Niels Jørgen Abildgaard, Xu Li (Da Li) vår guid, Else Berggren og Tor-Arne Rønning.

Bakerst fra venstre: Vidar Nordbakken, gruvearbeider, Mr. Liu Deyi professor og direktør av Hunan Museum of Geology, Ola Bredalen, Kineser fra gruva, Anne Kari Skarstein, Jan Berggren og Mr. Zhang Genshen gruvesjef.

Vi ble heist ned til sjakten på 142m. Men det var ikke godt å finne noe da vi bare hadde noen få lommelykter på 15 personer, alle fant i hvert fall noe, det var varmt og bløtt der nede.

Vi forlot en blid gruvesjef og hans stab.

En lang busstur igjen, 250 km gjennom et kupert fjellandskap, jeg fikk et inntrykk om hvordan kineserne levde og bodde i dette området, ferden gikk gjennom byene Kili, Suxiyu og til Zhangji en stor by. Bodde i 19 etasje i et (fire stjernes) luksushotell med over 30 etasjer.

Påfølgende dag ble bare busskjøring med innlagte pauser, passerte både små og litt større byer, 304km (ca 12 timer) før vi nådde Feny Huany.

Et dårlig hotell, nesten ingenting virket, kaldt og utrivelig, her skulle vi bo to netter, men vi viste at neste hotell var helt topp.

Vi var nå kommet til dag syv på turen. Først måtte vi innom en politistasjon for å få tillatelse til å kjøre opp til Cinnabar gruva. En politimann ble med til gruva. Bussen tok seg oppover en humpet, smal og dårlig vei, det tok to timer kjøring til en liten gruelandsby, Guizhou Province Tongeen. Møtte så lokalbefolkningen på dette lille stedet, frosne etter en kald busstur (varmeapparatet i bussen hadde gått stykker). I et gammelt hus med en koksovn som ble fyrt opp fikk vi varmen igjen. Gruvesjefene tok imot oss her, det hadde nok heller ikke vært noen fra

Her er vi på "Panjiayuan markedet" (steinmarked) i Beijing.

På "den kinesiske muren".

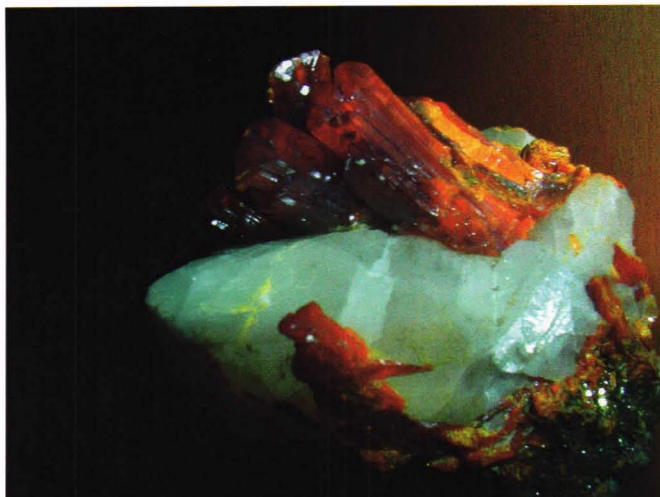
Foran fra venstre: Tor-Arne Rønning, Vidar Nordbakken, Egil Frisvoll og Jan Berggren. Bak fra venstre: Ola Bredalen, Anne Kari Skarstein, Niels Jørgen Abildgaard og Else Berggren.

vårt kontinent her før, fortalte Da Li. På det meste hadde det jobbet ca. tre tusen gruvearbeidere her. Gruvene var nå stengt, så vi måtte ta til takke med å lete på noen gruvetipper.

Men først måtte vi spise i landsbyens eneste spisested. Maten ble laget ute på gata, vi satt rundt et ildsted med ei gryte over. Alle satt på noen små lave stoler, det var fullt av gruvesjefer og landsbyinnbyggere inne i dette trange lokalet, men maten smakte meget godt på dette primitive stedet. Den stemningen må man bare oppleve. Den kan ikke beskrives.

Så kjørte vi opp til gruvetippene og noen fant fine "Cinnabar=sinober" krystaller.

Etter at politimannen hadde forlatt bussen nede ved politistasjonen ringte gruvesjefen etter en selger som hadde med seg cinnabarkrystaller. Vi kjøpte 15 fine stuffer for 3500 yen (ca. 3900 norske kro-

Orpiment krystaller i (Hunan province).

Realgar i Shimen (Hunan province).

ner), som vi fordelte på hotellet om kvelden.

Dag åtte ble det bare busskjøring, men ingen sure minner for det. Vi så og opplevde mye langs landeveien. Stoppet når det var noe spennende å se på eller fotografere, eller kanskje noen ville meisle i veikanten på fjellet. Vi kjørte over høye fjell og ned i dype daler, smale og svingete veier. Høyeste veikpunkt var 14- 1500 meter over havet, fjellets navn Xuefeng. Det hang is på trærne og tåka var tykk oppe i fjellet. Ferjet over elva Wanjiang på ei provisorisk ferje. Om kvelden ble det fortalt at vi hadde kjørt 310 km.

Bare et gruvebesøk gjenstod før vi skulle forlate Hunan, nemlig Xikuangshan, "Verdens antimonhovedstad".

Mr. Zhang Genshen guidet oss ned i gruva. Her

fikk alle bukser, jakke, støvler og bambushjelm. Det var mye vann i gruvegangene og bambushjelmene skulle skydde oss mot de elektriske ledningene som hang under gruvetaket nede i sjakten, de var ikke isolert.

Ble heist ned 400m og da var vi faktisk 36 meter under havet. Temperaturen skulle vistnok være ca. 30 varmegrader. Her nede kunne vi se antimonittstavene på kryss og tvers i vegger og tak. Her ble det meislet løs mange fine stuffer som vi fikk med hjem.

Litt av en opplevelse å få se hvordan arbeidsforholdene var her nede.

Ut på landeveien igjen kjørte vi 304 km gjennom byene Lianyuan, Loudi, Xiangxiang, Xiangtan og til Changsha. Et femstjerners hotell topp og service ble vår siste natt før vi ble fraktet med fly tilbake til Beijing igjen, flytiden var bare 2 timer.

Dagene gikk veldig fort, egentlig skulle vi besøkt ei kobbergruve og den berømte Poyuegrotten, et svært sjeldent jordfallshull med nesten alle former av dryppsteiner, men tiden ble for knapp, slik at det måtte vi dessverre stå over.

Tilbake i Beijing

Fire dager igjen til hjemreise. Mer sightseeing i Beijing. Vi besøkte Yan Qing og Petrified Wood Park, hvor det var rester etter forsteinede trær, mange fant noen fine stykker forsteinet tre. Ut på ettermiddagen klatret vi oppover den eldste kinesiske mur "Huang Huachen Great Wall" som ikke er restaurert i det hele tatt, det var vanskelig

og meget bratt å ta seg fram her. Tilbake til hotellet, 350 km kjørt den dagen. Men vi var ikke fornøyd med dette murbesøket alle ville på den store Kinesiske muren som alle turister besøker. Stedet hvor vi skulle oppleve muren var Mutianyu Great Wall. Det var litt av et byggverk hele muren er 6 700 km lang, 6-7 meter høy, 3.7 m bred innvendig og den går over fjelltoppene. Her var det nok ikke lett å ta seg over under krig.

Kinesere på ene siden og mongoler på andre siden. Nedenfor og oppe på muren ble vi møtt av selgere. Steinpark, museum og suvenirmarked nedenfor muren.

På kvelden besøkte vi "Silkemarkedet" og Beijings flotteste "Pekingand restaurant", det smakte.

Siste dag shopping på egen hånd og sortering av stein og stuffer, koffertene var nok dobbelt så tunge hjem til Norge. De veide bagasjen, men ingen måtte betale for overvekt.

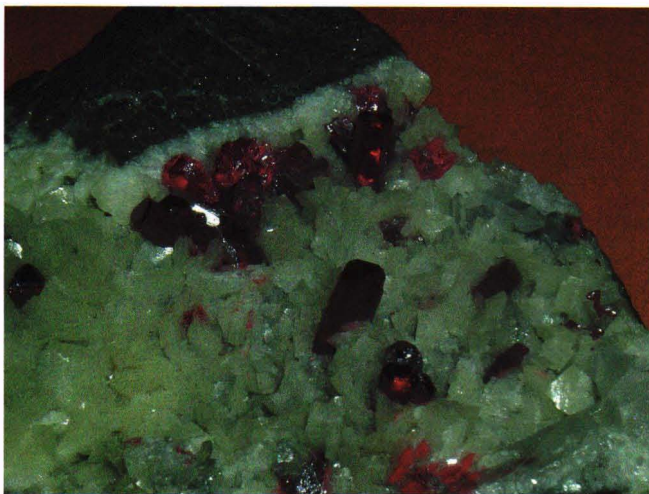
Ola Bredalen overrakt hovedguiden vår Da Li steinslips fra oss alle.

Med andre ord en kjempetur, den kan varmt anbefales, ikke dyr når en tar i betraktning alt vi har fått oppleve av "stein og kultur" på disse to ukene.

Skulle du dra på en lignende tur så ta kontakt med **TIAIJI BUREAU AS, Kinaspesialisten, Valkyriegt. 15, Postboks 5925 Majorstua, 0308 OSLO.**

Skulle det være noen spørsmål så ta kontakt med noen av oss som var med på denne turen, kanskje kan vi gi svar.

Tor-Arne Rønning
torarner@start.no

To cinnabarstuffer ,(Guizhou province).

Setesdal MINERAL PARK

"Det må sees for å bli trodd"

4737 HORNNES
www.mineralparken.no
Tlf./Fax: 37 93 13 10
Kontor og gruppebestilling
Tlf.: 38 00 30 70
Fax: 38 00 30 71

15-17. juni og 24-26. august 2001.

Mineral messe/treff med gruvetur til Baryttgruver på Lista, samt at distriktets 3 øvrige gruver har nysprengt. Påmelding til gruveturene. Mulighet for bytte og salg av mineraler.

Mineral messe/treff, ingen bordleie. Bytte, veiledning.

Åpent fra 5. mai –30. september 2001

Kafeteria - båtutleie - mineralsalg - firma/private arrangement